

i Toldindtægter — naar det Beløb fradrages, som man bliver enig om ikke skal kompenseres — at man altsaa er villig til at erstatte det med en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, naar Beskyttelsen 15 Ø. pr. Pot 8 Graders Brændevin nedsættes med et passende Beløb. Det er man villig til, og i Henhold hertil maa nogle af Reformpartiets Medlemmer med mig stemme mod den foreliggende Dagsorden.

Neergaard: Jeg udtalte, da Loven om Forhøjelse af Spiritusafgiften var til første Behandling her i Tinget, at jeg ikke antog, at Princippet i denne Lov vilde møde nogen afgørende Modstand fra dette Tings Side, idet jeg i den Aarrække, jeg har haft Sæde her i Tinget, stadig har iagttaget, at nogen saadan principiel Modstand fra Folketingets Side mod en Forhøjelse af Spiritusafgiften ikke har været til Stede. Jeg mindede om, hvorledes Folketingets afdøde mangeaarige Toldordfører Tauber ofte havde sagt dette: Der bydes os ikke tilstrækkelig Fordel fra den anden Side til, at vi for Øjeblikket kunne gaa ind paa en forhøjet Spiritusafgift, men vi ere ikke principielle Modstandere af en saadan Forhøjelse, den kommer ganske sikkert i Tidernes Løb, den kommer den Dag, da der til Gengæld for den bydes os tilstrækkelige Fordele for den store Befolkning paa Toldloven og mulig paa andre Skattelove.

Denne Opfattelse, jeg havde af Folketingets Standpunkt i Sagen, har jeg jo kun kunnet faa bestyrket ved at høre det Foredrag, der blev holdt her i Dag af den ærede Ordfører, og for øvrigt ogsaa ved at læse Flertallets Betænkning og selve den Dagsorden, der foreligger. Dog forekommer det mig, at den ærede Ordfører endnu i højere Grad pointerede dette, at man egentlig talt slet ikke var imod en Brændevinsskat, saa at man maaske, før man ventte det, kan se de Herrer stemme for en saadan. Den ærede Ordfører sagde, at han vilde udtrykkelig reservere sig imod, at den Afstemning, der vil falde her i Dag, skulde gribe præjudicerende ind i Henseende til den Holdning, man ved andre Lejligheder vilde indtage over for en Forhøjelse af Spiritusafgiften. Han

tog end yderligere det Forbehold, at ogsaa som Pris for Toldreformen, ogsaa som Kompensation for Toldnedsættelser, kunde man gaa ind paa en Forhøjelse af Spiritusafgiften . . . (Afbrydelse af *Ordføreren*) . . . jo, det blev sagt saaledes, det blev sagt (Modsigelse.) Den ærede Ordfører gør mig opmærksom paa, at han sagde ikke „man“, men „jeg“, men denne Distinktion forekommer mig ikke at være stærk i Øjeblikket, jeg tvivler ikke paa, at den ærede Ordfører her meget godt kunde tale paa sit Partis Vegne. Men saa meget mere maa det forbavse, naar man egentlig intet har mod Grundprincippet i det Forslag, her foreligger, men blot ikke synes, der i Øjeblikket bydes tilstrækkeligt til at gaa ind derpaa, at man saa vil påtage sig det meget store Ansvar, der ligger i at standse denne Sags Behandling. Som jeg senere skal komme tilbage til at vise, standser man ikke blot denne Lovs Behandling derved; jeg er overbevist om, at man derved, hvis der ikke sker uforudsete Begivenheder, standser Skattelovens Behandling i det hele, og jeg maa sige, jeg er saa meget mere forbavset derover, som jeg ikke kan se rettere, end at denne Holdning, som Flertallet nu indtager, staar i Modstrid med den Taktik, der hidtil er fulgt. Jeg ved, at dette vil blive benægtet, men jeg kan ikke ændre min Mening i saa Henseende. Den Holdning, som Flertallet har indtaget, og som ogsaa den Gruppe, hvortil jeg hører, har været sammen med det om at følge hidtil over for disse Love, har været den, at vi ikke kunde gaa med til at vedtage den fra Landstinget oversendte Lov om en Forøgelse af Spiritusafgiften i Forbindelse med de Tilbud, som Landstinget gjorde os paa Toldloven og de øvrige Skattelove. Det er den ene Side af vort Standpunkt. Den anden Side deraf har været dette, at vi heller ikke vilde afskære os fra at benytte en Forhøjelse af Spiritusafgiften til at kompensere Nedsættelser paa Toldloven. — Maaske vil det blive sagt, at dette er aldrig bestemt blevet udtalt, men jeg tillader mig at mene, at det ligger ganske bestemt i den hele Situation, saaledes som den var i 1897 og ogsaa de følgende Aar. Man maatte have handlet ganske anderle-